

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2913/2021
18.06.2021. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Бисерке Живановић председника већа, Споменке Зарић и Јелице Бојанић Керкез, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Сања Станковић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, коју заступа Државно правобранилаштво, ради исплате, одлучујући о ревизији тужиле, изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду Гжрр 299/19 од 13.06.2019. године, у седници од 18.06.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиле изјављена против пресуде Вишег суда у Београду Гжрр 299/19 од 13.06.2019. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду Прр 219/18 од 18.12.2018. године ставом првим изреке усвојен је тужбени захтев тужиле и тужена обавезана да јој на име новчаног обештећења због повреде права на суђење у разумном року исплати 1.000 евра у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате са законском затезном каматом од пресуђења до исплате. Ставом другим изреке одбијен је тужбени захтев тужиле преко досуђеног износа до траженог износа од 3.000 евра. Ставом трећим изреке тужена је обавезана да тужилци накнади трошкове парничног поступка у износу од 19.500,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Вишег суда у Београду Гжрр 299/19 од 13.06.2019. године ставом првим изреке делимично је усвојена жалба тужене и преиначена првостепена пресуда тако што је тужена обавезана да тужилци исплати износ од 450 евра у динарској противвредности са законском затезном каматом од 18.12.2018. године до исплате, док је преко овако досуђеног износа, за износ од још 2.550 евра са припадајућом каматом тужбени захтев одбијен као неоснован. Ставом другим изреке одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена првостепена пресуда у ставу трећем изреке. Ставом трећим изреке одбијени су захтеви парничних странака за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против другостепене пресуде, тужилца је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. важећег Закона о парничном поступку - ЗПП и утврдио да ревизија тужиље није дозвољена.

Тужбом од 20.06.2018. године тужиља је тражила исплату износа од 3.000 евра у динарској противвредности са припадајућом каматом.

С обзиром да вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 3.000,00 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, ради се о спору мале вредности у смислу члана 468. став 1. ЗПП, а чланом 479. став 6. ЗПП је прописано да у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Није од значаја то што је побијаном другостепеном пресудом првостепена пресуда делимично преиначена, јер је право на ревизију у спору мале вредности искључено одредбом члана 479. став 6. ЗПП, па се не примењује општа одредба из члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП о дозвољености ревизије у случају преиначења другостепене одлуке и одлучивање о захтевима странака.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци, на основу члана 413. ЗПП.

**Председник већа – судија
Бисерка Живановић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић